DE

FRACTO CORPORE HUMERI

THESES

ANATOMICO-CHIRURGICÆ,

Quas, Deo juvante & Præside M. CAROLO DEVILLIERS, *Scholarum Moderatore, tueri conabitur* LUDOVICUS GIRARD, *Parisiensis, Artium Liberalium præclaræ Universitatis Parisiensis Magister, &* AUGUSTISSIMI PRINCIPIS ATREBATUM COMITIS, FRATRIS REGIS, *Chirurgus trimestris.*

Die 24ª Augusti; anno Salutis 1782; à sesqui-secundâ post meridiem ad septimam.

IN REGIIS CHIRURGORUM SCHOLIS,
PRO ACTU PUBLICO
ET
SOLEMNI COOPTATIONE.

PARISIIS,

Typis LAMBERT, Regii Chirurgiæ Collegii necnon Academiæ Typographi, viâ Cithareâ.

M DCC LXXXII.

D. O. M.

DE
FRACTO CORPORE HUMERI.

THESES
ANATOMICO-CHIRURGICÆ.

OSSA, etſi cæteris partibus microcoſmi ſolidiora, plurimis tamen morbis obnoxia ſunt ; queis ſolutâ eorum integritate, ſolvuntur etiam, aut quàm maximè læduntur variæ functiones partium quibus fulcrum erant. Sic quidem evenit de Humeri fracturâ, de quâ privatim dicturi ſumus in hoc Programmate ; præmiſſis ex Anatomiâ quæcumque ad hanc quæſtionem nobis ſpectare videntur.

EX ANATOMIA.

I.

BRACHIUM pars ea eſt quæ ſcapulam & cubiti flexuram intercedit. Conflatur ex unico oſſe, multis muſculis, nervis & vaſis ſanguiferis, necnon variis membranis & ligamentis, quæ omnia multiplici textu cellulari adjecta, tegumentis communibus involvuntur.

I I.

HUMERUS vocatur os illud teres, brachii fulcimentum, quod cum ſcapulâ & oſſibus cubiti connectitur. Subſtantia ejus, eadem ac in aliis oſſibus teretibus, triplex occurrit; compacta ſcilicet, reticularis & ſpongioſa. In corpus & extrema dividitur.

I I I.

CORPUS intùs excavatum, ob medullam in ipſo contentam, extùs non eamdem figuram refert. In ipſo quidem diſtingui poſſunt duæ partes; una nempe ſuperior, ferè cylindrica, plurimis aſperitatibus hirſuta; alia inferior, tota levis, ad triangularem formam accedens, in quâ proindè tres facies, & totidem anguli conſpici poſſunt.

I V.

EX extremis Humeri aliud ſuperius, aliud inferius eſt. Superius rotundum & inferiore craſſius eſt. Tres in eo partes præcipuæ conſiderantur; una nempè interna & duabus aliis excelſior, inſtar trientis ſphæræ, caput Humeri. Alia-externa, rudis, quæ a ſulco quodam viſibili dividitur in duas partes, quarum una major & exterior triplici facieculâ, alia verò minor & anterior, unicâ tantùm complanatur. Tertia tandem iſtis intermedia, quam collum dixerunt.

V.

INFERIUS extremum Humeri ſuperiore tenuius & complanatius eſt. Conformatur adinſtar duplicis trochleæ. In eo diſtinguenda ſunt. 1°. Duo ſulci triaque capitula, quorum ope cum oſſibus cubiti convenit Humerus. 2°. Duæ cavitates, quarum

posterior Olecranium, & anterior Apophysim coronoïdem, ulnæ processus, excipit. 3°. Duo tubercula sive condyli, quorum internus eminentior flexoribus, externus verò minor extensoribus carpi musculis insertionem præbet. 4°. Duæ etiam lineæ, quæ spinæ seu cristæ dicuntur, ex utroque condylo ad mediam usque partem faciei posterioris Humeri decurrentes.

V I.

JUXTA condylos & lineas ex eis prodeuntes, necnon circà partes quas collum & tubercula diximus, variæ deprehenduntur parvulæ rimæ & asperitates, quibus inhærent membranæ & ligamenta utriusque articulationis. Inibi etiam sat manifestè patent plurima foraminula, quæ permeant nervi & vasa sanguifera, ad ossis & medullæ nutrimentum.

V I I.

SIC disposita videtur ossea congeries Humeri, ut ipse contortus appareat in medio suî corporis, & ejus extremitates in inverso sensu converti dicerentur. Id etiam quoad perfectissimam illius ossis fracti conformationem restituendam sedulò animadvertendum est, quòd sic inter se adversentur eædem extremitates, ut condylus internus medio capitis, & externus summo magni tuberculi directè submittatur.

Super Humerum expanduntur musculi *deltoïdes*, *biceps*, *coraco-brachialis*, *triplex extensor*, *& brachialis internus*. In ipso tantùm inseruntur, *magnus Pectoralis*, *latissimus dorsi*, *teres major*, *suprà spinatus*, *infrà spinatus*, *teres minor* & *sub scapularis*. His etiam addi possunt *supinatores longus* & *brevis*, *pronator rotundus*, *parvus Anconæus*, necnon *flexores* & *extensores carpi*; isti verò nihil, aut parum faciunt quoad fracturam de qua nunc est.

V I I I.

NERVOS & vasa sanguifera toti Brachio suppeditat truncus axillaris, ex quo orditur arteria Brachialis ad latus internum, & partem usquè humeri propè inferiorem prorepens, unde fit anterior ut cubiti flexuram ineat.

EX CHIRURGIA.

I.

HUMERUS gracilior eſt in media corporis ſui parte, & in inferiori complanatior. Nec mirum indè ſi faciliùs & frequentiùs ibi frangatur. Tot tamen in partibus fracturam experiri poteſt quot in omni ejus longitudine dantur. Hic verò, paginæ brevitatis causâ, non agitur niſi de illa quæ fit in ipſo ejus corpore. Ad hoc autem nobis ſufficiat expoſuiſſe hujus morbi cauſas, ſpecies, accidentia, diagnoſim, prognoſim, & curationem.

I I.

CAUSÆ vel internæ ſunt vel externæ.

Internæ nonniſi tanquam prædiſponentes habentur, ſicque ſunt caries in oſſe, ſiccitas ejus, mollities, intumeſcentia, &c.

Externæ verè ſunt efficientes; veluti, lapſus, ictus, violenti niſus, & *impulſio corporum e ſclopetis.*

I I I.

DIFFERENTIÆ recenſeri poſſunt quoad ſitum, formam, eſſentiam, & extremitatum fractarum dimotionem.

1°. In parte media, ſuperiore vel inferiore, frangi poteſt Humeri corpus.

2°. *Hoc fit tranſverſim vel obliquè, vel in modum unguis aut* tibiæ roſtri, vel fruſtillatim.

3°. Simplex, ſive compoſita, ſive complicata dicitur. Simplex, ſi ſola reperiatur, & nihil obſtet ejus coalitioni. Compoſita, ſi duobus aut pluribus in locis oſſe fracto, nihil impediat quin coadunetur & coaleſcat. Complicata ſi ejuſdem coalitioni datur obſtaculum quodlibet ſit. Hæc autem fractura ab ipſamet ejus causâ & corporibus extraneis cum illâ propulſis, vel aliquo morbo, vel accidentibus complicari poteſt.

4°. Aliquoties tranſverſim ità frangitur Humeri corpus, ut nulla ſit partium ejus dimotio, ſæpè ſæpiùs tamen illæ partes a ſe invicem diſturbantur; idquè ſecundùm oſſis ſpiſſitudinem vel longitudinem.

I V.

ACCIDENTIA in primitiva, subsecutiva, & remotiora distinguuntur. Ad prima referuntur partis deformitas, impossibilitas ad motum, dolor, hemorragia, aliaque. Ad secunda doloris perseverantia, aut ipsius incrementum, febris, motus convulsivi, convulsiones, partis inflammatio, ingurgitatio, gangræna. Ad tertia tandem membri deformitas, contortio scilicet, elongatio, contractio, vel curvatura, callus exuperans, succi ossei diffusio, partium mollium compressio vel prava cohærentia, unde motus musculorum plus aut minùs in posterùm coercetur. Quandoque etiam nulla fit partium fractarum coalitio.

V.

DIAGNOSIS visu & tactu suscipitur. Nec quidem signis dubiis; vel enim cute *abscissâ per eam excedunt ossis fragmenta*, aut tanta est partium fractarum dimotio, ut ipsismet oculis manifestè pateat; vel manibus facilè deflectitur os ruptum, & digitis vel auditu persentitur crepitatio.

V I.

PROGNOSIS pro variâ specie differt. Complicata enim fractura compositâ deterior, & hæc simplice pejor. Quò plus etiam vicina sedet ossis extremitatibus, eò majoris est discriminis. Desumitur quoque prognosis ab humorum crasi, ægrotantis ætate vel habitu, lapsu temporis, anni temperie & aliis circumstantiis.

V I I.

CURATIO in eo consistit quod debellatis accidentibus, partes fractæ in situ naturali repositæ, in illo contineantur & coalescant.

V I I I.

TRIBUS præsertim mediis perficitur repositio; extensione scilicet, contra extensione & coadunatione. De modo extensionem & contra extensionem peragendi nihil nisi vivâ voce dicemus. De his tantùm hìc adnotare liceat, quòd utraque semper celebranda sit in ossis loco a fractura remotiori, sensim sine sensu, multaque cum prudentiâ, cavendo ne partes molles ossis asperitatibus dilacerentur, vel nimiùm lædantur.

I X.

ETSI non difficilis ut plurimùm fiat partium reductio, non ideò semper facilis obtinetur earumdem perfecta coadunatio. Dum enim pars valde tumescit, vel pinguedine crassior habetur, tunc ægrè persentitur os ipsum, & an aptè juxtà ponantur ejus fragmenta difficiliùs judicari potest. Sedulò igitur attendendùm ad ossis naturalem conformationem & partium ejus peculiarem situm, ut exindè perfectior effici possit coadunatio. *Quæ quidem* nullo ferè cum negotio subveniet, si habitâ ratione longitudinis Humeri, condyli ejus revocantur ad respectum quem ipsis cum capite & magno tuberculo assignavimus.

X.

PERACTA coadunatione partes contineri debent idoneâ deligatione. In Humeri fracturis simplicibus ut plurimùm convenit illa quæ constat spleniis, ferulis & fasciis, super impositâ *mitellâ*. At in complicatis *satiùs est* apponere *fasciam* octodecim capitum vel libri formem, aut aliam a Sculteto commendatam. Quâ quidem membrum omne ita contineatur, ut nullibi detur ingurgitationi locus.

X I.

QUANTUM autem temporis sic revinctum remanere debeat Brachium, ab ægrotantis *statu vel ætate, specie fracturæ*, & accidentibus deduces; nulla enim ratio de illius mensura datur, nisi illa per quam callus satis invaluerit. Hoc quidem plerumquè perficitur, quoad fracturas simplices & compositas, intrà quadraginta vel quinquaginta dies, tardiùs verò quoad complicatas.

X I I.

HUMERI corporis, sicut & aliorum ossium consolidatio nulli artis molimini debetur. In hoc tantùm versatur Chirurgia, ut quàm aptè & sat diù contentis fragmentis, idoneâ tùm medicamentorum, tùm victûs ratione, penitùs arceantur obstacula; naturaque possit ergà eam muneribus suis opportunè & placidè fungi.

F I N I S.